Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (шести състав)

22 май 2014 година*

„Обжалване — Конкуренция — Картели — Пазар на найлоновите промишлени торби — Едно-единствено продължавано нарушение“

По дело C-35/12 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 24 януари 2012 г.,

Plásticos Españoles SA (ASPLA), установено в Torrelavega (Испания), за което се явяват E. Garayar Gutiérrez, M. Troncoso Ferrer и E. Abril Fernández, abogados,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, за която се явяват F. Castilla Contreras и F. Castillo de la Torre, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (шести състав),

състоящ се от: A. Borg Barthet, председател на състав, E. Levits и M. Berger (докладчик), съдии,

генерален адвокат: E. Sharpston,

секретар: L. Carrasco Marco, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 15 януари 2014 г.,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: испански.

Решение

1 С жалбата си Plásticos Españoles SA (ASPLA) иска отмяната на решение на Общия съд на Европейския съюз ASPLA/Комисия (T-76/06, EU:T:2011:672, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което този съд е отхвърлил неговата жалба за частичната отмяна на Решение C(2005) 4634 окончателен на Комисията от 30 ноември 2005 година относно производство по член 81 [ЕО] (дело COMP/F/38.354 — Промишлени торби) (наричано по-нататък „спорното решение“), както и отмяната или, при условията на евентуалност, намаляването на глобата, която му е наложена с това решение.

Обстоятелства, предхождащи спора и спорното решение

2 Жалбоподателят е акционерно дружество по испанското право, което от 1982 г. произвежда широка гама от найлонови продукти, сред които промишлени торби. То е дъщерно дружество на Armando Álvarez SA (наричано по-нататък „Armando Álvarez“) — дружество по испанското право, което през 2002 г. притежава 98,6 % от капитала на жалбоподателя.

3 През ноември 2001 г. дружеството British Polythene Industries информира Комисията на Европейските общности, че в отрасъла на промишлените торби съществува картел (наричан по-нататък „картелът“).

4 След като извършва някои проверки през юни 2002 г., на 29 април 2004 г. Комисията образува административното производство и издава изложение на възраженията срещу няколко дружества, сред които по-конкретно жалбоподателя и Armando Álvarez.

5 На 30 ноември 2005 г. Комисията приема спорното решение, член 1, параграф 1, буква й) от което гласи, че жалбоподателят и Armando Álvarez са нарушили член 81 ЕО, доколкото от 8 март 1991 г. до 26 юни 2002 г. са участвали в редица споразумения и съгласувани практики в сектора на найлоновите промишлени торби в Белгия, Германия, Испания, Франция, Люксембург и Нидерландия с цел определяне на цените и установяване на общи модели за ценообразуване, подялба на пазарите и определяне на квоти за продажба, разпределяне на клиентите, работата и поръчките, съгласуване на офертите в някои процедури за възлагане на поръчки и обмен на индивидуализирана информация.

6 На това основание в член 2, алинея 1, буква з) от спорното решение Комисията налага на жалбоподателя и на Armando Álvarez глоба от 42 милиона евро, за плащането на която тези две дружества са обявени за солидарно отговорни.

Обжалваното съдебно решение

7 На 24 февруари 2006 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалба срещу спорното решение. С нея той иска по същество отмяната на частта от това решение, която се отнася до него или, при условията на евентуалност, намаляването на размера на глобата, която му е наложена от Комисията.

8 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет основания. Първите три основания се отнасят до фактически елементи, доколкото те са изведени от погрешна преценка на фактите относно, на първо място, обхвата на поведението на жалбоподателя, на второ място, определянето на пазара на продуктите и на разглеждания географски пазар, както и на трето място, относно пазарните дялове, послужили като основа за изчисляването на размера на глобите. Четвъртото основание е изведено от нарушение на член 81 ЕО и на принципа на правна сигурност, доколкото Комисията е квалифицирала нарушението като едно-единствено и

продължавано. Петото основание е изведено от нарушение на разпоредбите, приложими за изчисляването на глобите, както и на принципите на равенство и на пропорционалност при определянето на размера на наложената на жалбоподателя глоба.

9 Общият съд отхвърля изцяло жалбата.

Исканията на страните и производството пред Съда

10 Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени обжалваното съдебно решение;

— при условията на евентуалност да намали значително размера на глобата, наложена му от Комисията,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

11 Комисията иска от Съда:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

12 С решение на председателя на шести състав на Съда от 15 май 2013 г. производството по настоящата жалба е спряно до приключването на производството по делата, по които са постановени решение Gascogne Sack Deutschland/Комисия (C-40/12 P, EU:C:2013:768), решение Kendrion/Комисия (C-50/12 P, EU:C:2013:771) и решение Groupe Gascogne/Комисия (C-58/12 P, EU:C:2013:770). Производството е възобновено след произнасянето на тези решения на 26 ноември 2013 г.

По жалбата

По първото основание

Доводи на страните

13 Жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение е опорочено от грешки, свързани с правната квалификация на фактите и с изведените от нея последици относно прилагането спрямо него на понятието за едно-единствено продължавано нарушение.

14 На първо място, в точки 30, 31 и 33 от обжалваното съдебно решение Общият съд допуснал три грешки, що се отнася до участието на жалбоподателя в нарушенията, свързани със сектора на т.нар. отворени торби. В тази връзка Общият съд се основал на обикновени презумпции, въпреки че наличните данни, тоест това, че жалбоподателят не е участвал в разискванията на регионално ниво, на които са обсъждани въпросите относно тези торби, не само поставяли под съмнение неговото участие в картела, но и навеждали на мисълта, че той не е участвал в него.

15 На второ място, Общият съд допуснал грешка и като приел, че жалбоподателят е участвал в нарушението в сектора на „blockbags“, макар и от констатациите в точки 44—52 от обжалваното съдебно решение да следвало, че според изложените там данни той не е участвал в разисквания относно този продукт и следователно не е имал антиконкурентно поведение спрямо същия.

16 На трето място, въз основа на възприетите от Общия съд доказателства в точки 67—69 от обжалваното съдебно решение не можело да се установи, че жалбоподателят, дори ако се вземе предвид неговото участие в някои събрания, на които са разисквани неправомерни поведения, е знаел или е трябвало да знае, че същите се вписват в рамките на общата съучастническа схема на картела, описана в спорното решение.

17 Комисията твърди, че първото основание на жалбата е недопустимо, тъй като поставя под въпрос преценката на доказателствата от Общия съд.

Съображения на Съда

18 В отговор на изтъкнатото основание, изведено от погрешна правна квалификация от страна на Общия съд на представените му доказателства, следва да се напомни обхвата на посочените в спорното решение твърдения за нарушения на жалбоподателя.

19 Както Общият съд е посочил в точка 57 от обжалваното съдебно решение, в спорното решение се визира картел с многобройни проявления, засягащ няколко видове торби и множество територии. Според даденото описание на същия в точка 444 от същото решение, структурата на картела се характеризира с „обща група […] и регионални или функционални групи […] с различни проявления“, като цялото представлява „последователна и съгласувана конструкция, както по-специално се установява от набора от доказателства“. Както подчертава Общият съд, Комисията е упрекнала предприятията, адресати на посоченото решение, не затова че са участвали във всички проявления на картела, а че са „участвали в различна степен“ в него.

20 Колкото до степента на участие на жалбоподателя в описаните в спорното решение неправомерни поведения, след разглеждане на всички изтъкнати от жалбоподателя доводи Общият съд констатира в точка 63 от обжалваното съдебно решение, че жалбоподателят основно се противопоставял на упрек, какъвто не е посочен в това решение, тоест че той е участвал във всички наднационални, регионални и функционални проявления на картела. На тази основа Общият съд заключава, че представените му доказателства не позволяват да се установи, че степента на участие на жалбоподателя е била различна от тази, която Комисията му е приписала в посоченото решение, доколкото това участие се доказвало с редица достатъчно конкретни и съгласувани данни.

21 Що се отнася до участието в картела, в точка 70 от обжалваното съдебно решение Общият съд счита за правилно заключението на Комисията, че макар и да не е участвал в подгрупите, жалбоподателят е бил част от общия картел. Общият съд обосновава тази преценка, като подчертава по-конкретно в точка 68 от същото решение, че жалбоподателят е участвал в централното ниво на картела, тоест на нивото, на което са давани насоките.

22 Противно на изтъкнатото от жалбоподателя, подобна преценка на доказателствата е съвместима с трайната съдебна практика, в която е прието, че съществуването на неправомерно поведение може да бъде логически изведено от определен брой съвпадения и улики, които, взети заедно, могат да представляват, при липсата на друго смислено обяснение, доказателство за нарушаване на правилата на конкуренцията (решение Aalborg Portland и др./Комисия,

C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, EU:C:2004:6, точка 57 и решение Sumitomo Metal Industries и Nippon Steel/Комисия, C-403/04 P и C-405/04 P, EU:C:2007:52, точка 51).

23 Доколкото жалбоподателят изтъква, че разгледаните от Общия съд доказателства са двусмислени, недостатъчно конкретни или несъгласувани, за да подкрепят направените от тази юрисдикция изводи, достатъчно е да се напомни, че преценката на Общия съд на доказателствената сила на материалите по преписката, които са му били представени, не може да бъде оспорвана пред Съда, освен при нарушаване на правилата за доказателствената тежест и събирането на доказателствата, както и при изопачаване на тези доказателства (решение FLSmidth/Комисия, C-238/12 P, EU:C:2014:284, точка 31 и посочената съдебна практика).

24 От гореизложените съображения следва, че първото основание, изтъкнато от жалбоподателя в подкрепа на неговата жалба, трябва да се отхвърли.

По второто основание

Доводи на страните

25 Основно жалбоподателят изтъква, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото в точка 115 от обжалваното съдебно решение, като е отхвърлил като недопустим, поради неговата новост, развития от него довод в хода на съдебното заседание, според който Комисията е допуснала явна грешка в преценката, изчислявайки неговия пазарен дял не в зависимост от собствените му продажби, а с приписването му и на продажбите, осъществени от Armando Álvarez, което било неговото дружество майка.

26 По същество жалбоподателят твърди, че след като следва да се разграничи предприятието, участвало пряко в нарушението, в конкретния случай дъщерното дружество, от предприятието, на което е вменено поведението на дъщерното дружество, тоест дружеството майка, тежестта на нарушението трябва да се определи, като се вземе предвид единствено оборотът на дъщерното дружество, преди да е възможно, при вече изчислен размер на глобата, да се търси солидарната отговорност на дружеството майка за заплащането на същата. В спорното решение този метод бил приложен за останалите предприятия — участници в картела, като единствено жалбоподателят бил санкциониран по този начин, което било дискриминационно и необосновано.

27 При условията на евентуалност жалбоподателят поддържа, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като не е проверил служебно дали в спорното решение са изложени достатъчни мотиви, за да се обяснят причините, накарали Комисията да се отклони, спрямо него, от приложимата правна уредба, от съдебната практика в тази област и от метода за изчисляване на глобата, приложен за останалите предприятия, участвали в същия картел. При липсата на обективна обосновка, обясняваща тази разлика в третирането, последната била част от фактическия състав на нарушение на принципа на равенството и на равното третиране.

28 Комисия счита, че второто основание на жалбата е неоснователно във всичките си части.

Съображения на Съда

29 За да се отговори на посоченото основание, следва да се припомнят доводите, които жалбоподателя е изтъкнал пред Общият съд.

30 От прочита на жалбата, подадена до Общият съд, както и от точки 98—103 от обжалваното съдебно решение следва, че жалбоподателят по същество изтъква пет вида доводи с цел да оспори определянето на началния размер, използван от Комисията за изчисляването на глобите. На първо място, той повторно сочи, че Комисията не можела да квалифицира разглежданите поведения като едно-единствено продължавано нарушение. На второ място, той поддържа, че началните размери не можело да се изчисляват въз основа на пазарните дялове. На трето място, той упреква Комисията, че нарушила принципа на индивидуалната отговорност, като взела предвид всички негови продажби на промишлени торби в страните, засегнати от картела. На четвърто място, той изтъква, че Комисията не можела да изчисли пазарните дялове въз основа на продажбите за 1996 г., тъй като впоследствие неговите продажби са намалели значително. На пето място, той поддържа, че наложената му глоба от 42 милиона евро е явно непропорционална по-конкретно спрямо ползите, които той е можел да извлече от нарушението.

31 В това отношение от точки 104 и 115 от обжалваното съдебно решение следва, че в хода на заседанието пред Общия съд жалбоподателят е изтъкнал, че Комисията допуснала явна грешка в преценката, изчислявайки неговия пазарен дял не в зависимост от собствените му продажби, а с приписването му и на продажбите, осъществени от неговото дружество майка, тоест Armando Álvarez. В отговор на поставен от Общия съд въпрос жалбоподателят уточнява, че този довод трябвало да се разглежда като доразвиване на основанията, които е изтъкнал в рамките на писмената фаза на производството.

32 Общият съд приема, че нито едно от основанията, развити от жалбоподателя в неговата жалба, не се отнася до твърдяната грешка при изчисляването на пазарния дял, изтъкната в хода на съдебното заседание. От това той прави извода, че този довод трябва да се квалифицира като ново основание, и отхвърля същото като недопустимо в съответствие с член 48, параграф 2 от своя Процедурен правилник.

33 Доколкото на стадия на обжалването жалбоподателят изтъква, че доводът, изведен от грешката при определянето на пазарния дял, подкрепял доводите, които той е изтъкнал в първоинстанционното производство под заглавията „Допусната от Комисията грешка при преценката на фактите“, „Нарушение на член 15, параграф 2 от Регламент № 17 [на Съвета от 6 февруари 1962 година, първи регламент за прилагане на членове [81 ЕО] и [82 ЕО] (ОВ 13, стр. 204; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 3)] и на Насоките относно метода за определяне на размера на глобите, [налагани съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член [65, параграф 5 ВС] (ОВ C 9, 1998 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 69)]“, както и на „принципа на равно третиране и на пропорционалност при определянето [на] размера [на глобата]“, достатъчно е да се отбележи, че с общата формулировка на заглавието на основание, изтъкнато в първоинстанционната жалба, не би могло да се обхване развитието, на по-късен стадий на производството, на специфични доводи, които нямат достатъчно тясна връзка с изтъкнатите в тази жалба доводи.

34 В конкретния случай от разглеждането на материалите по преписката следва, че на стадия на жалбата под споменатите в предходната точка заглавия жалбоподателят е развил няколко специфични довода относно изчисляването на глобата, която му е била наложена от Комисията, без обаче да оспорва факта, че неговият пазарен дял е изчислен чрез приписването му както на осъществените от него продажби, така и на тези на Armando Álvarez. При все това отчитането на пазарния дял при определяне на действителната икономическа способност на нарушителите на правилата на правото на Съюза да нанесат сериозни вреди на конкуренцията, представлява съществен елемент от метода на изчисляване на глобата, поради което всяко оспорване на този метод от жалбоподателя трябва да бъде конкретно изразено пред Общият съд още на стадия на първоинстанционната жалба (вж. в този смисъл решение SGL Carbon/Комисия, C-564/08 P, EU:C:2009:703, точка 31).

35 Следва, че с пълно право Общият съд в точка 116 от обжалваното съдебно решение отхвърля довода на жалбоподателя, изведен от допусната от Комисията изчислителна грешка при определянето на неговия пазарен дял, с това, че е включила в същия продажбите на неговото дружество майка.

36 При това положение Съдът не следва да разглежда основателността на подобен довод.

37 Доколкото жалбоподателят изтъква при условията на евентуалност, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като не е проверил служебно дали в спорното решение са изложени достатъчни мотиви, за да се обяснят причините, накарали Комисията да се отклони от правилата за изчисляването на глобите, така както тя ги е приложила спрямо останалите участвали в същия картел предприятия, следва да се отбележи, че пред Общия съд жалбоподателят по никакъв начин не е изтъкнал наличието на различно третиране между него и тези предприятия, що се отнася до изчисляването на неговия пазарен дял за целите на изчисляването на глобата.

38 Без да е бил сезиран с някакво твърдение в това отношение, Общият съд не би могъл да бъде упрекнат, че не е проверил служебно за наличието в спорното решение на мотиви, с които да може да се обоснове твърдяно различно третиране, когато той не е следвало да упражни своя съдебен контрол по този въпрос.

39 При положение че изведеният от подобно различно третиране довод трябва да се счита за нов, той не би могъл да бъде разгледан на стадия на обжалването. Всъщност в производството по обжалване правомощията на Съда по принцип се свеждат до преценка на правното решение, дадено във връзка с обсъдените в първоинстанционното производство основания (решение FLSmidth/Комисия, EU:C:2014:284, точка 42). Следователно второто основание трябва да се отхвърли във всичките му части.

40 От всички изложени дотук съображения следва, че нито едно от двете изтъкнати от жалбоподателя основания в подкрепа на неговата жалба не може да се приеме, поради което жалбата трябва да се отхвърли изцяло.

По искането на Комисията за замяна на мотиви

Доводи на Комисията

41 В своя писмен отговор Комисията иска от Съда да извърши замяна на мотивите в точка 47 от обжалваното съдебно решение. Според нея, като извел от изявлението на участник в събранието на подгрупата „blockbags“ заключението, че жалбоподателят не е участвал на същото събрание, въпреки че неговото име било посочено в списъка на участниците в него, Общият съд изопачил представените му доказателства.

Съображения на Съда

42 Съгласно член 116 от Процедурния правилник на Съда в редакцията му в сила към датата на посоченото искане предмет на исканията в писмения отговор трябва да е отхвърляне, изцяло или частично, на жалбата или отмяна, изцяло или частично, на решението на Общия съд, или уважаване, изцяло или частично, на направено в първоинстанционното производство искане. В член 113, параграф 1 от същия правилник се съдържат същите изисквания относно предмета на исканията в жалбата (решение Edwin/СХВП, C-263/09 P, EU:C:2011:452, точка 83).

43 В настоящия случай обаче Комисията иска не отмяна, била тя и частична, на обжалваното съдебно решение, а изменение на констатация, направена от Общия съд при разглеждането на изтъкнатото от жалбоподателя първо основание, което впрочем този съд е отхвърлил.

44 При това положение подобно искане може само да бъде отхвърлено като недопустимо.

По съдебните разноски

45 Съгласно член 184, параграф 2 от своя процедурен правилник, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.

46 Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Комисията е поискала жалбоподателят да бъде осъден за разноските, а жалбоподателят е загубил делото, следва същият да бъде осъден да понесе наред с направените от него съдебни разноски и тези на Комисията в рамките на настоящото производство.

По изложените съображения Съдът (шести състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Plásticos Españoles SA (ASPLA) да заплати съдебните разноски по настоящото производство.

Подписи